

Världens Bästa Tuggtobak

COPENHAGEN

Den rikaste lukt. Tuggtobaken som varar längst.

HOS ALLA HANDLARE.

BANKIRENS TESTAMENTE

Av A. M. BARBOUR

(Forts. fr. föreg. n:r.)

"Det här ser ganska gälligt ut", började coronern Änjo, efter det han utfrågade den ifrågasvarande betjänten och sedan läst honom gå "Hittills ha vi inte erfart någon förtäring, som kastar ljus över saken, men jag hoppas på Merrick. Om någon skall kunna lyfta på denna hemlighetsfulla slöja, så är det han."

"Jaså, den där lille mr. Merrick?" frågade Thornton överraskad. "Är han detektiv?" Han ser inte vidare märkvärdigt ut. För öfverart folk ha vi inte användning."

"Det är inte heller förhållandet, jag känner mr. Merrick sedan många år som en av våra skickligaste och pålitligaste detektiver", svarade Whitney. "Mina herrar", inföll nu Ralph, "innan vi företaga oss något vidare, anser jag det lämpligast att vi övertyga oss om att det är rätt eller ej."

"Alldeles riktigt", instämde mr. Whitney, "och därför föreslår jag att vi undersöka kassaskåpet, om det skulle visa några tecken på att ha blivit öppnat med våld utan kännedom om dess mekanik, eller om det kunnat öppnas på annat sätt."

"Ja — och jag tror det är nödvändigt att vi undersöka mycket nog", hörde plötsligt detektivens lugna stämma — han hade obemärkt åter kommit i rummet — "ty jag har anledning tro, att den person, som vi söka, är tillägen förtrogen med förhållandena här i rummen."

Allas ögon riktades förvåningsfullt på den lille mannen, men uttrycket i hans stenhårda ansikte sade var och en genast, att han inte var villig att ingå på närmare förklaringar. Ingen frågade honom heller."

Samtliga de närvarande togo plats framför kassaskåpet, som sekreteraren öppnade med ett par raska handgrepp. Vid första anblicken tycktes allt befinna sig i den bästa ordning, intet syntes blivit berört av obehöriga händer. Men då mr. Whitney det oaktat företog sig en närmare undersökning, gjorde han snart en upptäckt, som kom honom att studsa. Hans öga hade lagt märke till, att locket på ett för honom välkännt skrin, icke var låst utan endast löst pålåg. Han lyfte på det, och då han endast upptäckte några värdelösa papper, började han under synbar bestörtning söka vidare i kassaskåpet. Slutligen vände han sig om blek av forskräckelse."

"Vad nu?" frågade Ralph med ett uttryck av spänning i blicken. "Fattas det någonting?"

"Ja, och därtill gafska mycket!" utropade Whitney ytterst upprörd. "Här i detta panningskrin — han tog fram det ur kassaskåpet — finns bara kvar en checkbok, ett hafte växelblanketter och en hop brev, som blott hade intressen för m. Mainwaring. Men pengarna fattas!"

"Fanns det mycket inne?"

"Ja, till och med en ganska betydlig summa". Mr. Mainwaring lade in den i sin nävar, då vi sista gången kommo hit tillsammans från staden. "Deasutom", tillade mr. Whitney långt ifrån."

FRITT TILL LIDANDE AV HÄMMORJDER.

Låt er skära Er — intill dess Ni har försäkrat denna nya hemkur, som verkar som häst kär begagna sig av utan besvär eller tidsförlost. Helt enkelt tugga en behagligt smakande tablet nu och då samt befria Er från hämmorjder.

Låt mig bevisa detta fritt.

Mitt bevisar metod för behandling av svårast lida vid hämmorjder är korrekt. Tussal eller liknande ämnen bara åtgärda detta, och jag önskar att Ni skall förstå denna metod på min beaktad."

FRITT HÄMMORJDEMEDEL

E. H. Page, 204 Park Bldg., Marshall, Mich. Var god sänd fritt försök av Er metod till."

samt med eftertryck, "deasutom fanns här i skåpet även skrinet med de gamla familjejuvelerna, men även detta fattas."

"Vad! Familjejuvelerna?" utropade de båda släktingarna samtidigt, och Ralph fortfor med av vrede rodnande ansikte: "Hade han sådana dyrbärheter förvarade här hemma? Omöjligt! Det kan man ju inte tänka sig! De representerade ju i och för sig en stor förmögenhet!"

"En sådan oforsiktighet hade jag då minst trott Hugh i stånd till", inföll Thornton. "Oförsiktighet, säger du", utbröt Ralph häftigt. "Jag kallar det en till vanvett gränsande dumhet, ja, rent av förbrytelse mot familjen! Har man väl kunnat tänka sig något sådant! Nå, nu måste det väl vara klart, att här är fråga om ett rånmord, eller vidvald — min förra åsikt står dock oförändrad. Jag anser nämligen stölden endast som en blomstänighet vid mordet; min övertygelse är, att det föreligger någon annan bevekelsegrund."

"Herr sekreterare", vände sig Ralph till Skott, "var det någon mer än ni som kände till kassaskåpets mekanik?"

"Inte, så vitt jag vet", svarade den unge mannen okonstlat, ehuru han kände allas ögon riktade på sig. Även detektiven tycktes iakttaga honom. Ralph var ursinnig över förlusten av juvelerna, och även de övriga syntes så gripna av upptäckten att — åtminstone för ögonblicket — tanken på att ett mord blivit begånget alldeles var trång i bakgrunden."

"De måste skaffas till rätta till varje pris", sade Ralph till detektiven. "Det finns ådelsterner i samlingen, som sakna motstycke; de hade ett värde som motsvarar en förmögenhet och hade gått i arv genom flera generationer."

Man sökte på en del andra ställen, men utan resultat. Slutligen kom man överens om att uppsöka vidare åtgärder till den rättsliga undersökningen som skulle äga rum klockan tre eftermiddagen. Man stod just i begrepp att lämna rummet, då mr. Whitney sa:

"Ett ögonblick, mina herrar. Jag kommer just nu att tänka på att det kan finnas en nyckel i avseende på bevekelsegrunden till mordet. Vi ha glömt att se efter om testamentet finnes kvar. Mr. Scott, vill ni vara så god och öppna skrivbordet ännu en gång och ta fram testamentet."

Ralph studsade. "Testamentet? Ja, minsann — men ni tror väl inte..."

"Ett ögonblick, mina herrar. Jag kommer just nu att tänka på att det kan finnas en nyckel i avseende på bevekelsegrunden till mordet. Vi ha glömt att se efter om testamentet finnes kvar. Mr. Scott, vill ni vara så god och öppna skrivbordet ännu en gång och ta fram testamentet."

"Det är ju förklarligt det här! Jag kan inte finna testamentet; det är försvunnet!" På dessa ord följde en nästan hemsk tystnad. Det var mr. Whitney som bröt den, i det han med en viss ton av tillfredsställelse yttrade: "Det var just vad jag trodde!"

6. Undersökningen.

Folkmassan, som på morgonen samlats utanför huset, tillvände under dagens lopp allt mer och mer. Allt vad som tilldrog sig därinne spred sig på ett eller annat sätt dit ut. Familjejuvelernas försvinnande — ryktet om deras tabulaktiga värde — testamentet som dagen förut satts upp och under tecknats — dess försvinnande samtidigt med testators hemlighetsfulla död — allt detta hade ytterligare spånt intresset för det ogenomtänkligt mystiska, som sedan många år omgivit miljonärens palats."

Då den för förhöret med husets innehavare utsatta timmen närmade sig, hade hopen växt till en människomassa, som förmågen böljade fram över gården och långt inåt parken."

Kort efter 2.45-tågets ankomst körde det Mainwaringas ekipaget allén upp för, på något avstånd följt av två andra vagnar. Då det förstnämnda höll vid huvudportalen, steg mr. Whitney ut och med honom en äldre herre med ståtligt yttre. Med dem följde två polistjänstemän, vilka genast började skälla folket på avstånd, under det att mr. Whitney och hans följeslagare skyndsamt trädde in och av en beaktad ledsagasde till biblioteket."

Har träffade de detektiven, som enligt önskan stannat ensam kvar där. Efter ett kort samtal med honom bad mr. Whitney om ursäkt för ett ögonblick och gick med detektiven in i tornrummet. "Nå, hur har det lyckats? Har ni funnit något spår?" frågade Whitney ivrigt. "Detektiven tog till sig. "Den sluge raven gick inte i falan, men jag har gjort ett par fynd, som framdeles ska visa sig av värde. — Vad säger ni om det här?"

Han drog upp en liten anteckningsbok och tog fram ur den flere bitar bränt papper, som, trots det att de voro starkt brända, dock låto hela ord eller delar av sådana framskymta. Whitney bredde ut de olika bitarna på skrivbordet och lät sina blickar med spänd uppmärksamhet överfara dem. Plötsligt såg han upp och utropade: "Det... det är delar av testamentet! Här... står ju datum, den sjunde dagen i juli månad, året ett tusen niohund — och här står 'nor Hughton La Grange, och här nere 'livränta till ett belopp av'. På den här lappen står det ju tydligt: 'Vad mina egendomar och min förmögenhet i övrigt beträffar... Vet ni vad, Merrick, det här är ett ytterst betydelsefullt fynd! Var har ni fått tag i det här?"

"Där!" svarade den lille mannen kort och pekade på en av kassaskåpet och en eldskärm dold kamin. "Besynnerligt!" framstötte juristen. "Den där har jag aldrig lagt märke till förr, hur ofta jag varit här."

"Även jag förbisåg den till den början, och jag sökte därför fört i biblioteket. Jag märkte den här kaminen först när jag kom att flytta på eldskärmen. Tydligen begagnades kaminen endast sällan, och gärningsmannen trodde nog att hans tilltag här bäst skulle skyddas för upptäckt."

"Men en sådan låtsalinnig fuskar i yrket, som kan låta resterna ligga kvar på det sättet", anmärkte Whitney. "För min del trodde jag, att man vid ett sådant tillfälle stannade kvar, tills man övertygat sig om att allt blivit förtjurt av elden."

"Sannolikt här mannen blivit störd", svarade detektiven trott. "Så måste nog ha varit förhållandet, ty eljest — det må nu vara en 'han' eller 'hon' — skulle det varit en ovanligt enfaldig människa."

"Det tror jag med. — Men klockan är över tre; vi måste skynda oss. Har ni eljest upptäckt något?"

"Ingenting av särskild vikt. Jag har bara kommit till den övertygelsen, att mordet inte begåtts här i rummet utan i biblioteket? Varför tror ni det?"

"Jag inte bara tror det; det är ett faktum, som jag redan i morse var på det klara med. Men näm inte det än så länge. Om ni så tycker, gå vi nu."

Under tiden hade coronern och rättskommissionens ledamöter ankommit. En betjänt hade motaätt herrarna och fort dem till ett särskilt rum, trappa upp, dit under tiden den mordet ägde rum. Där hade de beaktade rättskommissionens ledning av coronerns förklaringar såret, dess plats och karaktär; sedan gjorde de ett kort besök i tornrummet och begåvo sig en trappa ned, där den beledsagande tjänaren förde dem in i en stor sal."

Coronern tog plats i en länäst vid ändan av ett långt bord, och rättskommissionen tog plats till vänster om honom. Stolarna vid bordets andra långsida voro avsedda för de mera betydande tingsnärare referenter. De andra, mindre gynnade av dessa herrar trängdes i dörrarna och i de öppna föresten."

I ett bredvidliggande rum, vars dörr var öppen, hade coronern och rättskommissionen samlats. Den kvinnliga delen med bleka, förvånade ansikten, till intill breda dörrarna, den manliga något längre bort. En funstersmyg, till hälften dold av ett tunt draperi, så att han obemärkt kunde överblicka salen, stod detektiven."

Då allt var ordnat för förhandlingarna, inträdde mr. Whitney tillsammans med den herre, som kommit med honom från staden, och efter dem följde Ralph Mainwaring med — Då den unge mannen inträdde uppstod genast en viss rörelse bland referenterna; deras pennor fögo med fart över papperet, det gällde att raskt skissera hans utseende. Unge Hughes ansikte var fullkomligt lika oberört och likgiltigt som faderns, men mera dystert och trött."

Efter dem följde vid mr. Thorntons arm mrs. Mainwaring med dotter Miss Isabellas kalla grå ögon blickade med ett uttryck av stolt ringaktning ut över de närvarande. Sist i ordningen kom mrs. Hogarth med sina båda skyddslingar Edith Thornton och Lizzy Carleton. I den sistnämndas ansikte avspedde sig ett livligt intresse för den ovanliga anblick som här trädde sig för hennes syn."

Ytterligare tillkommo Harry Scott och mrs. Lagrange med hennes son. Då sekreteraren inträdde i det nästan övertillda rummet, syntes han ett ögonblick tveka i dörren, liksom oviss om, var han skulle taga plats. Men miss Carleton, som satt i närheten av dörren, hjälpte honom ur hans förlegenhet, i det hon med en gest inbjöd honom att taga plats i en tom stol vid hennes sida. Just då han med en elegant bughning efterkom denna inbjudning, trycktes ett hopviket papper i hans hand; ingen mer än detektiven hade lagt märke därtill. Han såg sig hastigt om och fick se mrs. La Grange, som följde av sin son och med sin vänliga stolta hälsning skred förbi referenterna. Hon läsnade icke se den stol, som mr. Whitney sköt fram åt henne, utan höll sig på avstånd från släktmedlemmarna och satte sig på en stol, där hon kunde ha tjänstfolket under sina ögon."

Ett ögonblick tystnad inträdde. Coronern ropade nu upp första vittnet, Georg Hardy. Ur tjänstfolkets led framträdde till bordet en ung man med uppsett ansikte och blygsam till sitt sätt. Coronern riktade först till honom de vanliga frågorna och fortfor därpå: "Hur länge har ni varit i mr. Mainwaringas tjänst?" "Nåra fyra år." "Ni har under denna tid haft plats som kammartjänare?" "Ja, så är det."

"I dag på morgonen fann ni er herre död. Vid vilken tid var det?" "Strax före sju."

"Berätta närmare, hur det gick till." "Jag hade som vanligt gått till badrummet, för att göra i ordning mr. Mainwaringas bad, och då det var färdigt, knackade jag på hans dörr för att väcka honom, men jag fick icke något svar. Jag knackade flera gånger, men då jag inte hörde något ljud därifrån öppnade jag dörren och trädde in. Ingen syntes till, och bädden var orörd. Utan att göra mig reda för vad som kunde ha hänt, gick jag in i tornrummet och vidare till biblioteket. Därifrån trädde jag in i tornrummet och fick se min hustru ligga på golvet. Till en början trodde jag, att han var sjuk och skyndade fram till honom, men jag insåg genast, att han var död, och jag såg också revolvern bredvid honom."

"Har Ni Undersökt Mitt Blod, Doktor?"

"Ja, det har jag." "Och vad är resultatet?" "Icke mycket tillfredsställande."

"Väl, Ert blod är tunt. Det lider brist på vad vi kalla de röda blodkropparna. Det innehåller icke nog av de närande egenskaperna för att propert förse nervsystemet med näring."

"Men jag är icke nervös." "Nej! Det är Ni icke i en viss mening. Edra händer darra icke. Ni blir icke lätt skrämd eller upprörd. Men icke desto mindre är icke edra nerver i gott tillstånd. Där finns icke nog nervernäreri i Ert system att hålla kroppens maskineri i gång."

"Måhända har Ni aldrig tänkt på kroppens organ såsom behövande en rörelsekraft — en propellerargi — men de behöva det, och denna kraft kommer genom nervsystemet."

"Det att Ni icke är medveten om var enda hjärtslag och varje andedrag Ni tar, anger icke att denna verksamhet är ett resultat av nervenergi."

"Ni har i verkligheten två hjärnor — en med vilken Ni tänker och handlar i överensstämmelse med viljan, en annan som utan något medvetet försök från Er sida kontrollerar handlingen hos de olika organen och lemmarna i kroppen. Det är svikandet av detta sym-

patetiska nervsystem — som det kallas — vilket mest vanligt förorsakar obehaget. "Emedan nervenergi saknas, förekommer svaga funktioner hos de vitala organen. Matsmältningssaften flödar icke propert i magen, och Ni lider av nervös dålig matsmältning — leverns och tarmarnes verksamhet blir trög och svag, och Ni lider av förstoppning. Och så kan det vara med andra organ. Ehuru de icke äro verkligen sjuka, så är dock deras verksamhet svag på grund av bristande nervenergi. Vad Ni behöver är ett gott restorativ."

"Vad tror Ni om att bruka Dr. Chase's Nerve Food?" "Det finns ingenting bättre. Ni vet, att vi doktorer föredraga att föreskriva vår egen favoritbehandling, men jag har sett sådana splendida resultat av bruket av Dr. Chase's Nerve Food av mina patienter, att jag icke längre hesiterar att rekommendera den."

De verksamma och koncentrerade ingredienserna i Dr. Chase's Nerve Food äro godkända av de bästa medicinska auktoriteter såsom ett medel att bygga upp det utslutna nervsystemet. Många tusen människors erfarenhet finnes att stöja den professionella opinionen, och därav kommer sig den enorma framgången av denna, storartade "food cure." 50 cents per ask, 6 för \$2.75, alla handlare, eller Edmansön, Bates & Co., Limited, Toronto.

Canadian Agency: F. DOJACEK, 850 Main St., Winnipeg, Man.

BRUKAT EFTER BADET Dr. Chase's Ointment Håller Spädbarnets hud mjukt och lent. Spädbarnets hudakkomor förorsakas i allmänhet av upphetsning och hudirritationer, resulterande från klädernas friktion. Småbarnets hud är känslig, och om de försummas skola dessa hudirritationer utvecklas till eczema. En och var kanner till de lidanden, som förorsakas av eczema och eczemans tendens att bliva kronisk samt spridas över kroppen. Under det att Dr. Chase's Ointment botar eczema, är det alltid bättre att förhindra en sådan åkomma och detta är skälet, varför ofta ointmentet efter spädbarnets bad i syfte att förebygga irritationer och mera allvarsamma hudakkomor. Pudret tilltapper porerna i huden och äro på grund därav en orsak till hudirritation. Dr. Chase's Ointment å andra sidan ränsar porerna och håller huden i ett hälsosamt tillstånd. Regulär storlek, 60 cents per ask; familjestorlek, omkring fem gånger så mycket \$2.00. Canadian Agency: F. DOJACEK, 850 Main St., Winnipeg, Man.

GÖR EN RESA DENNA VINTER TILL PACIFIC-KUSTEN eller ÖSTRA CANADA MED "TRANS-CANADA LIMITED" DET SNABBGAENDE "ALL SLEEPING CAR"-TAGET TILL VANCOUVER—VICTORIA TORONTO—MONTREAL LAMNAR WINNIPEG 9.35 F.M. LAMNAR WINNIPEG 11.35 E.M. KVALITET MATSALS VAGN BETJÄNING—BEKYÄMA SOVAVELDELNINGAR BIBLIOTEKS OBSERVATIONS VAGN TVÅ ANDRA TAG DAGLIGEN FÖR FULLSTÄNDIGA UPPLYSNINGAR OCH RESERVATIONER ANSKO HOS VILKEN SOM HÄLST AGENT FÖR CANADIAN PACIFIC RAILWAY

Svenska Skolöverstyrelsen har åskat anslag hos regeringen för att bereda lektion vid folkskoleseminariet i Skara. Jenny Richter-Velander, tillfälle att ytterligare idka studier i pedagogiskt syfte i Förenta Staterna. Överstyrelsen finner för sin del att de nya frågorna, som under kriget och fredskrisen uppstått i Nordamerikas Förenta Stater på undervisnings- och uppfostrans område och som föranlett upkomsten av nya tankar och planer, särskilt med avseende på yrkesupfostran och lärarutbildning, äro av den art att de förtjäna undersökning på ort och ställe. Gynna Svenska Canada-Tidningens annonser